

Wienkonventionen om traktaträtten

Antagen i Wien den 23 maj 1969.

Trädde i kraft den 27 januari 1980

De till denna konvention anslutna staterna har,

i betraktande av traktaters grundläggande betydelse i de internationella förbindelsernas historia,

medvetna om traktaters ständigt växande betydelse som källa till den internationella rätten och som medel för utveckling av fredligt samarbete mellan nationer oavsett deras styrelseskick och samhällsordning,

med konstaterande av att grundsatserna om frivilligt samtycke och om tro och heder och regeln pacta sunt servanda är universellt erkända,

med bekräftande av att tvister rörande traktater liksom andra internationella tvister bör lösas med fredliga medel och i överensstämmelse med rättvisans och den internationella rättens principer,

under erinran om Förenta nationernas folks föresats att skapa de villkor som är nödvändiga för upprätthållande av rättvisa och aktning för förpliktelser som uppstår genom traktater,

medvetna om de internationella rättsgrundsatser som intagits i Förenta nationernas stadga, såsom grundsatserna om folkens lika rättigheter och självbestämmanderätt, om alla staters suveräna likställighet och oavhängighet, om icke-inblandning i staternas inre angelägenheter, om förbudet mot hot om eller bruk av våld och om universell aktning för och iakttagande av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter för alla,

i förvisning om att den kodifikation och progressiva utveckling av traktaträtten, som uppnåtts i denna konvention, skall främja Förenta nationernas i stadgan angivna ändamål, nämligen upprätthållandet av internationell fred och säkerhet, utvecklingen av vänskapliga förbindelser och åstadkommandet av mellanfolkligt samarbete,

med bekräftande av att den internationella sedvanerättens regler förblir gällande för frågor som ej reglerats genom bestämmelserna i denna konvention,

överenskommit om följande:

Del I Inledning

Artikel 1 - Konventionens tillämpningsområde

Denna konvention äger tillämpning på traktater mellan stater.

Artikel 2 - Terminologi

1. I denna konvention förstås med

- a) »traktat»: en internationell överenskommelse sluten mellan stater i skriftlig form och underkastad internationell rätt, oavsett om den intagits i ett enda instrument eller i två eller flera sammanhörande instrument och oavsett dess särskilda beteckning;
- b) »ratifikation», »godtagande», »godkännande» och »anslutning»: i varje enskilt fall den så benämnda internationella åtgärd genom vilken en stat på det internationella planet fastslår sitt samtycke till att vara bunden av en traktat;
- c) »rullmakt»: ett dokument som härrör från den behöriga statsmyndigheten och i vilket en eller flera personer utses att företräda staten för att förhandla om, antaga eller bestyrka en traktattext, för att uttrycka statens samtycke till att vara bunden av en traktat eller för att utföra någon annan åtgärd avseende en traktat;
- d) »reservation»: en ensidig förklaring, oavsett formulering eller beteckning, avgiven av en stat vid undertecknande, ratifikation, godtagande eller godkännande av eller anslutning till en traktat i avsikt att utesluta eller modifiera rättsverkningarna av vissa bestämmelser i traktaten i förhållande till staten i fråga;
- e) »förhandlande stat»: en stat som har deltagit i utarbetandet av traktattexten;
- f) »fördragsslutande stat»: en stat som har samtyckt till att vara bunden av

traktaten, oavsett om denna trätt i kraft eller ej;

- g) »part»: en stat som har samtyckt till att vara bunden av traktaten och för vilken traktaten har trätt i kraft;
 - h) »tredje stat»: en stat som ej är part i traktaten;
 - i) »internationell organisation»: en mellanstatlig organisation.
2. Bestämmelserna i mom. 1 rörande terminologin i denna konvention är ej avgörande för användningen av dessa uttryck eller för den betydelse som kan tilläggas dem i någon stats interna rättsordning.

Artikel 3 - Internationella överenskommelser som ej omfattas av konventionen

Den omständigheten att denna konvention ej äger tillämpning på internationella överenskommelser mellan stater och andra folkrättssubjekt eller mellan sådana andra folkrättssubjekt eller på internationella överenskommelser i icke-skriftlig form skall ej inverka på

- a) sådana överenskommelsers rättsverkan;
- b) tillämpningen på dem av någon av de regler som intagits i denna konvention och som de kan vara underkastade enligt folkrätten oberoende av konventionen;
- c) konventionens tillämpning på det inbördes förhållandet mellan stater enligt internationella överenskommelser, i vilka andra folkrättssubjekt också är parter.

Artikel 4 - Konventionens icke-tillbakaverkande kraft

Utan att detta hindrar tillämpningen av regler som intagits i denna konvention och som traktater skulle vara underkastade enligt folkrätten oberoende av konventionen, äger konventionen tillämpning endast på traktater som stater ingår efter det att konventionen trätt i kraft för dem.

Artikel 5 - Traktater genom vilka internationella organisationer stiftas och traktater antagna inom en internationell organisation

Denna konvention äger tillämpning på traktater som utgör stiftelseurkunder för en internationell organisation och traktater antagna inom en internationell organisation med

förbehåll för vederbörande organisations i detta hänseende relevanta regler.

Del II

Traktaters ingående och ikraftträdande
Avsnitt I: Traktaters ingående

Artikel 6 - Staters förmåga att ingå traktater

Varje stat besitter förmåga att ingå traktater.

Artikel 7 - Fullmakt

1. En person anses företräda en stat för antagande eller bestyrkande av en traktattext eller för att uttrycka statens samtycke till att vara bunden av en traktat, om

- a) han företer vederbörlig fullmakt; eller
- b) det framgår av de berörda staternas praxis eller av andra omständigheter att de hade för avsikt att anse denna person företräda staten för dessa ändamål och att avstå från fullmakt.

2. I kraft av sin ställning och utan att behöva förete fullmakt anses följande företräda sin stat:

- a) statschefer, regeringschefer och utrikesministrar för alla åtgärder i samband med en traktats ingående;
- b) beskickningschefer för antagande av texten till en traktat mellan den ackrediterande staten och den stat där de är ackrediterade;
- c) representanter ackrediterade av stater vid en internationell konferens eller hos en internationell organisation eller något av dess organ, för antagande av en traktattext vid konferensen, i organisationen eller i organet.

Artikel 8 - Efterföljande bekräftelse av en åtgärd vidtagen utan bemyndigande

En åtgärd rörande ingäendet av en traktat vidtagen av en person som inte enligt artikel 7 kan anses bemyndigad att företräda en stat för detta ändamål är utan rättslig verkan, om den icke efteråt bekräftas av vederbörande stat.

Artikel 9 - Antagande av texten

1. Antagandet av en traktattext sker genom samtycke av alla de stater som deltar i

dess utarbetande utom i de fall som avses i mom. 2.

2. Antagandet av en traktattext vid en internationell konferens sker med två tredjedelars flertal av de närvarande och röstande staterna, såvida de ej med samma flertal beslutar att tillämpa en annan regel.

Artikel 10- Bestyrkande av texten En traktattext fastställs som autentisk och slutlig

- a) genom det tillvägagångssätt som kan vara föreskrivet i texten eller överenskommet mellan de stater som deltagit i dess utarbetande; eller
- b) om inget tillvägagångssätt är föreskrivet eller överenskommet såsom nyss sagts, genom att dessa staters representanter undertecknar, undertecknar ad referendum eller paraferar traktattexten eller konferensens slutakt som innehåller texten.

Artikel 11- Sätt att uttrycka samtycke till att vara bunden av en traktat

En stats samtycke till att vara bunden av en traktat kan uttryckas genom undertecknande, utväxling av instrument som utgör en traktat, ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning eller på vilket som helst annat överenskommet sätt.

Artikel 12- Samtycke till att vara bunden av en traktat uttryckt genom undertecknande

1. En stats samtycke till att vara bunden av en traktat uttrycks genom dess representants undertecknande, när
 - a) traktaten föreskriver att undertecknandet skall ha denna verkan;
 - b) det på annat sätt fastställts att de förhandlande staterna var överens om att undertecknandet skulle ha denna verkan; eller
 - c) statens avsikt att ge undertecknandet denna verkan framgår av dess representants fullmakt eller uttrycktes under förhandlingarna.
2. Vid tillämpningen av mom. 1 gäller följande:
 - a) paraferingen av en text utgör ett undertecknande av traktaten, när det fastställts att de förhandlande staterna var

överens härom;

- b) en representants undertecknande av en traktat ad referendum utgör ett fullständigt undertecknande av traktaten, om det bekräftas av hans stat.

Artikel 13- Samtycke till att vara bunden av en traktat uttryckt genom utväxling av instrument som utgör en traktat

Staters samtycke till att vara bundna av en traktat bestående av instrument som utväxlas mellan dem uttrycks genom denna utväxling, när

- a) instrumenten föreskriver att deras utväxling skall ha denna verkan; eller
- b) det på annat sätt fastställts att staterna var överens om att instrumentens utväxling skulle ha denna verkan.

Artikel 14- Samtycke till att vara bunden av en traktat uttryckt genom ratifikation, godtagande eller godkännande

1. En stats samtycke till att vara bunden av en traktat uttrycks genom ratifikation, när
 - a) traktaten föreskriver att sådant samtycke skall uttryckas genom ratifikation;
 - b) det på annat sätt fastställts att de förhandlande staterna var överens om att ratifikation skulle krävas;
 - c) statens representant har undertecknat traktaten med förbehåll för ratifikation; eller
 - d) statens avsikt att underteckna traktaten med förbehåll för ratifikation framgår av dess representants fullmakt eller uttrycktes under förhandlingarna.
2. En stats samtycke till att vara bunden av en traktat uttrycks genom godtagande eller godkännande under liknande förhållanden som när det sker genom ratifikation.

Artikel 15 - Samtycke till att vara bunden av en traktat uttryckt genom anslutning

En stats samtycke till att vara bunden av en traktat uttrycks genom anslutning, när

- a) traktaten föreskriver att sådant samtycke kan uttryckas av staten genom anslutning;
- b) det på annat sätt fastställts att de förhandlande staterna var överens om att sådant

samtycke skulle kunna uttryckas av staten genom anslutning;

eller

- c) alla parter sedermera har kommit överens om att sådant samtycke kan uttryckas av staten genom anslutning.

Artikel 16- Utväxling eller deponering av ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument

Om inte traktaten föreskriver annat, fastställer ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument en stats samtycke till att vara bunden av traktaten från den tidpunkt då de

- a) utväxlas mellan de fördragsslutande staterna;
- b) deponeras hos depositarien; eller
- c) notificeras till de fördragsslutande staterna eller till depositarien, om så har överenskommit.

Artikel 17 - Samtycke till att vara bunden av en del av en traktat och val mellan olika bestämmelser

1. Om annat ej följer av artiklarna 19-23 får en stats samtycke till att vara bunden av en del av en traktat verkan endast om traktaten tillåter det eller de övriga fördragsslutande staterna är överens därom.
2. En stats samtycke till att vara bunden av en traktat som tillåter ett val mellan olika bestämmelser får verkan endast om det tydligt anges vilka bestämmelser samtycket omfattar.

Artikel 18- Förpliktelse att ej omintetgöra en traktats ändamål och syfte före dess ikraftträdande

En stat är förpliktad att avhålla sig från handlingar som skulle omintetgöra en traktats ändamål och syfte, när

- a) den har undertecknat traktaten eller utväxlat de instrument som utgör traktaten med förbehåll för ratifikation, godtagande eller godkännande, så länge den icke har uttryckt sin avsikt att ej bli part i traktaten; eller
- b) den har uttryckt sitt samtycke till att vara bunden av traktaten, så länge traktaten ej har trätt i kraft, förutsatt att ikraftträdandet icke otillbörligt fördröjs.

Avsnitt 2: Reservationer

Artikel 19- Anmälan av reservationer

En stat kan vid undertecknande, ratifikation, godtagande eller godkännande av eller anslutning till en traktat anmäla en reservation, såvida icke

- a) reservationen är förbjuden enligt traktaten;
- b) traktaten föreskriver att endast särskilt angivna reservationer, som ej omfattar reservationen i fråga, får göras; eller
- c) reservationen, i fall som ej omfattas av punkterna a) och b), är oförenlig med traktatens ändamål och syfte.

Artikel 20 - Godtagande av och invändningar mot reservationer

1. En reservation som uttryckligen är tillåten enligt en traktat kräver inget efterföljande godtagande av de övriga fördragsslutande staterna, såvida icke traktaten föreskriver det.
2. När det framgår av det begränsade antalet förhandlande stater och av traktatens ändamål och syfte att traktatens tillämpning i sin helhet mellan alla parter är ett väsentligt villkor för varje parts samtycke till att vara bunden av traktaten, kräver en reservation alla parters godtagande.
3. När en traktat är en internationell organisations stiftelseurkund och den själv ej föreskriver annat, kräver en reservation organisationens behöriga organs godtagande.
4. I fall som icke omfattas av de föregående momenten och där traktaten ej föreskriver annat gäller följande:
 - a) en annan fördragsslutande stats godtagande av en reservation medför att den stat som gjort reservationen blir part i traktaten i förhållande till denna andra stat, om eller när traktaten är i kraft för dessa stater;
 - b) en annan fördragsslutande stats invändning mot en reservation utesluter ej traktatens ikraftträdande mellan den stat som framställt invändningen och den som gjort reservationen, såvida icke motsatt avsikt klart uttryckts av den stat som framställt invändningen;

- c) en handling som ger uttryck åt en stats samtycke till att bli bunden av traktaten och innehåller en reservation får verkan så snart minst en annan fördragsslutande stat har godtagit reservationen. 5. Vid tillämpningen av mom. 2 och 4 gäller, såvida ej traktaten föreskriver annat, att en reservation anses ha godtagits av en stat, om den icke har rest invändning mot reservationen vid utgången av en period av tolv månader efter det att den underrättades om reservationen eller den dag då den uttryckte sitt samtycke till att vara bunden av traktaten, om denna tidpunkt är den senare.

Artikel 21- Rättsverkningar av reservationer och av invändningar mot reservationer

1. En reservation som gäller gentemot en annan part enligt artiklarna 19, 20 och 23
 - a) modifierar så långt reservationen sträcker sig de bestämmelser i traktaten som reservationen avser för den stat som gjort reservationen i dess förhållande till denna andra part; och
 - b) modifierar dessa bestämmelser i samma utsträckning för denna andra part i dess förhållande till den stat som gjort reservationen.
2. Reservationen modifierar ej traktatens bestämmelser för övriga parter i deras inbördes förhållande.
3. När en stat som rest invändning mot en reservation icke har motsatt sig traktatens ikraftträdande mellan sig själv och den stat som gjort reservationen, är de bestämmelser som reservationen avser, så långt reservationen sträcker sig, ej tillämpliga mellan de två staterna.

Artikel 22 - Återtagande av reservationer och invändningar mot reservationer

1. Såvida icke traktaten föreskriver annat, kan en reservation återtas när som helst, och något samtycke av en stat som godtagit reservationen krävs ej för dess återtagande.
2. Såvida icke traktaten föreskriver annat, kan en invändning mot en reservation återtas när som helst.

3. Såvida icke annat föreskrivs i traktaten eller är överenskommet,
 - a) får återtagandet av en reservation ej verkan i förhållande till en annan fördragsslutande stat förrän denna mottagit meddelande därom;
 - b) får återtagandet av en invändning mot en reservation ej verkan förrän den stat som gjort reservationen mottagit meddelande därom.

Artikel 23 - Förfarandet i samband med reservationer

1. En reservation, ett uttryckligt godtagande av en reservation och en invändning mot en reservation skall formuleras skriftligt och meddelas de fördragsslutande staterna och andra stater som är berättigade att bli parter i traktaten.
2. Om en reservation anmäls vid traktatens undertecknande med förbehåll för ratifikation, godtagande eller godkännande, måste reservationen formellt bekräftas av den stat som gjort reservationen när den uttrycker sitt samtycke till att vara bunden av traktaten. I ett sådant fall skall reservationen anses ha gjorts den dag då den bekräftades.
3. Ett uttryckligt godtagande av en reservation eller en invändning mot reservationen som gjorts innan reservationen bekräftats kräver däremot icke någon bekräftelse.
4. Återtagandet av en reservation eller av en invändning mot en reservation skall formuleras skriftligt.

Avsnitt 3: Ikraftträdande och provisorisk tillämpning av traktater

Artikel 24 - Ikraftträdande

1. En traktat träder i kraft på det sätt och på den dag som den kan föreskriva eller som de förhandlande staterna kan ha överenskommit.
2. I avsaknad av sådan föreskrift eller överenskommelse träder en traktat i kraft så snart alla de förhandlande staterna har uttryckt sitt samtycke till att vara bundna av traktaten.
3. När en stats samtycke till att vara bunden

av en traktat ges vid en tidpunkt efter traktatens ikraftträdande, träder traktaten i kraft för denna stat vid denna tidpunkt, såvida icke traktaten föreskriver annat.

4. En traktats bestämmelser om bestyrkandet av dess text, fastställandet av staternas samtycke till att vara bundna av traktaten, sättet eller datum för dess ikraftträdande, reservationer, depositariens uppgifter och andra frågor som nödvändigtvis uppstår före traktatens ikraftträdande gäller från den tidpunkt då dess text blir antagen.

Artikel 25 - Provisorisk tillämpning

1. En traktat eller en del av en traktat tillämpas provisoriskt i avvaktan på dess ikraftträdande, om
 - a) traktaten själv föreskriver det; eller
 - b) de förhandlande staterna på annat sätt överenskommit därom.
2. Såvida icke traktaten föreskriver annat eller de förhandlande staterna överenskommit om annat, skall den provisoriska tillämpningen av en traktat eller en del av en traktat i förhållande till en stat upphöra, om denna stat meddelar de övriga stater mellan vilka traktaten tillämpas provisoriskt att den icke har för avsikt att bli part i traktaten.

Del III

Efterlevnad, tillämpning och tolkning av traktater

Avsnitt 1: Efterlevnad av traktater

Artikel 26 - Pacta sunt servanda

Varje i kraft varande traktat är bindande för dess parter och skall ärligt fullgöras av dem.

Artikel 27 - Intern rätt och traktaters efterlevnad

En part kan ej åberopa bestämmelser i sin interna rätt för att rättfärdiga sin underlåtenhet att fullgöra en traktat. Denna regel inskränker ej tillämpningen av artikel 46.

Avsnitt 2: Tillämpning av traktater

Artikel 28 - Traktaters icke-tillbakaverkande kraft

Såvida icke en annan avsikt framgår av traktaten eller har fastställts på annat sätt, binder

dess bestämmelser icke en part med avseende på någon handling eller händelse som ägde rum före dagen för traktatens ikraftträdande för denna part eller på någon situation som hade upphört vid denna tidpunkt.

Artikel 29 - Traktaters territoriella tillämpningsområde

Såvida icke en annan avsikt framgår av traktaten eller har fastställts på annat sätt, är en traktat bindande för varje part med avseende på hela dess territorium.

Artikel 30- Tillämpning av successiva traktater rörande samma ämne

1. Om ej annat följer av artikel 103 i Förenta nationernas stadga skall staters rättigheter och förpliktelser enligt successiva traktater rörande samma ämne avgöras i enlighet med följande bestämmelser.
2. När en traktat anger att den gäller med förbehåll för, eller att den icke skall anses oförenlig med, en tidigare eller senare traktat, skall denna andra traktats bestämmelser ha företräde.
3. När alla parter i den tidigare traktaten också är parter i den senare traktaten, men den tidigare traktaten ej upphört eller suspenderats enligt artikel 59, äger den tidigare traktaten tillämpning endast i den utsträckning som dess bestämmelser är förenliga med den senare traktatens bestämmelser.
4. När icke alla parterna i den tidigare traktaten är parter i den senare traktaten,
 - a) gäller i förhållandet mellan stater som är parter i båda traktaterna samma regel som enligt mom. 3;
 - b) är, såvitt angår en stat som är part i båda traktaterna och en stat som är part endast i en av traktaterna, den traktat i vilken båda staterna är parter avgörande för deras inbördes rättigheter och skyldigheter.
5. Mom. 4 inskränker ej tillämpningen av artikel 41 och inverkar ej på frågan om en traktats upphörande eller suspension enligt artikel 60 eller frågan om den ansvarighet som kan uppstå för en stat genom ingående eller tillämpning av en traktat vars bestämmelser är oförenliga med dess

förpliktelser gentemot en annan stat enligt en annan traktat.

Avsnitt 3: Tolkning av traktater

Artikel 31 - Allmän regel om tolkning

1. En traktat skall tolkas ärligt i överensstämmelse med den gängse meningen av traktatens uttryck sedda i sitt sammanhang och mot bakgrunden av traktatens ändamål och syfte.
2. I sammanhanget ingår vid tolkningen av en traktat, förutom texten inklusive dess preambel och bilagor,
 - a) överenskommelser rörande traktaten som träffats mellan alla parter i samband med traktatens ingående;
 - b) dokument som upprättats av en eller flera parter i samband med traktatens ingående och godtagits av de andra parterna som dokument sammanhörande med traktaten.
3. Utöver sammanhanget skall hänsyn tagas till
 - a) efterföljande överenskommelser mellan parterna rörande traktatens tolkning eller tillämpningen av dess bestämmelser;
 - b) efterföljande praxis vid traktatens tillämpning, som ådagalägger enighet mellan parterna om traktatens tolkning;
 - c) relevanta internationella rättsregler som är tillämpliga i förhållandet mellan parterna.
3. Ett uttryck skall tilläggas en speciell mening, om det fastställts att detta var parternas avsikt.

Artikel 32 - Supplementära tolkningsmedel

Supplementära tolkningsmedel, inbegripet förarbetena till traktaten och omständigheterna vid dess ingående, kan anlitas för att få bekräftelse på den mening som framkommer vid tillämpningen av artikel 31 eller för att fastställa meningen, när en tolkning enligt artikel 31 a) icke undanröjer dess tvetydighet eller oklarhet; eller • b) leder till ett resultat som uppenbarligen är orimligt eller oförnuftigt.

Artikel 33 - Tolkning av traktater som bestyrkts på två eller flera språk

1. När en traktat har bestyrkts på två eller flera språk, äger texten lika vitsord på vart och ett av dessa språk, såvida icke traktaten föreskriver eller parterna är överens om att en bestämd text skall ha företräde i händelse av skiljaktigheter.
2. En version av traktaten på annat språk än det eller dem på vilka texten bestyrkts skall betraktas som en bestyrkt text endast om traktaten föreskriver det eller parterna är överens därom.
3. Traktatens uttryck förutsätts ha samma mening i varje bestyrkt text.
4. När en jämförelse av de bestyrkta texterna uppenbarar en skillnad i meningen som ej bortfaller vid tillämpningen av artiklarna 31 och 32, skall den mening antagas, som med beaktande av traktatens ändamål och syfte bäst sammanjämkar texterna, utom när en bestämd text har företräde enligt mom. 1.

Avsnitt 4: Traktater och tredje stat

Artikel 34 - Allmän regel rörande tredje stat

En traktat skapar varken förpliktelser eller rättigheter för en tredje stat utan dess samtycke.

Artikel 35 - Traktater med bestämmelser om förpliktelser för tredje stat

En förpliktelse för en tredje stat uppstår genom en bestämmelse i en traktat, om det är traktatparternas avsikt att bestämmelsen skall tjäna som medel för förpliktelsens fastställande och tredje staten uttryckligen godtar denna förpliktelse skriftligt.

Artikel 36 - Traktater med bestämmelser om rättigheter för tredje stat

1. En rättighet för en tredje stat uppstår genom en bestämmelse i en traktat, om traktatparternas avsikt med bestämmelsen är att denna rättighet skall tillerkännas antingen den tredje staten eller en grupp av stater som den tillhör eller alla stater, och den tredje staten samtycker därtill. Såvida icke traktaten föreskriver annat, förutsätts dess samtycke föreligga så länge icke

motsatsen visats.

2. En stat som utövar en rättighet i enlighet med mom. 1 skall iakttaga de villkor för dess utövande som föreskrivits i traktaten eller fastställts i överensstämmelse med traktaten.

Artikel 37 - Återkallelse eller ändring av tredje stats förpliktelser eller rättigheter

1. När en förpliktelse uppstår för en tredje stat i enlighet med artikel 35, kan förpliktelsen återkallas eller ändras endast med traktatparternas och den tredje statens samtycke, såvida det icke fastställts att de överenskommit om annat.
2. När en rättighet uppstått för en tredje stat i enlighet med artikel 36, kan rättigheten ej återkallas eller ändras av parterna, om det fastställts att avsikten var att rättigheten icke skulle kunna återkallas eller ändras utan den tredje statens samtycke.

Artikel 38 - Regler i en traktat som blir bindande för tredje stat enligt internationell sedvanerätt

Intet i artiklarna 34 till 37 utesluter att en regel som intagits i en traktat blir bindande för en tredje stat som en internationell sedvanerättsregel, vilken är erkänd som sådan.

Del IV

Ändring och modifikation av traktater

Artikel 39 - Allmän regel rörande ändring av traktater

En traktat kan ändras genom överenskommelse mellan parterna. De i del II fastställda reglerna gäller för en sådan överenskommelse, såvida icke traktaten föreskriver annat.

Artikel 40 - Ändring av multilaterala traktater

1. Såvida icke ifrågasättande traktat föreskriver annat, skall vid ändring av multilaterala traktater följande bestämmelser iakttagas.
2. Varje förslag till ändring av en multilateral traktat i förhållandet mellan alla parter skall meddelas alla de fördragsslutande staterna, och envar av dessa skall ha rätt att delta i
 - a) avgörandet av vilka åtgärder som skall vidtagas med anledning av ett sådant

förslag;

- b) förhandlingen om och ingåendet av en eventuell överenskommelse avsedd att ändra traktaten.
3. Varje stat som är berättigad att bli part i traktaten skall också vara berättigad att bli part i den ändrade traktaten.
4. Överenskommelsen om ändringen binder icke någon stat som redan är part i traktaten och ej blir part i överenskommelsen om ändringen; artikel 30 mom. 4 b) äger tillämpning i förhållande till en sådan stat.
5. En stat som blir part i traktaten efter ikraftträdandet av överenskommelsen om ändringen skall, om den icke ger uttryck åt en annan avsikt,
 - a) anses som part i den ändrade traktaten; och
 - b) anses som part i den icke ändrade traktaten i förhållande till parter i traktaten som ej är bundna av överenskommelsen om ändringen.

Artikel 41 - överenskommelser om modifikation av multilaterala traktater endast mellan vissa av parterna

1. Två eller flera parter i en multilateral traktat kan ingå en överenskommelse avsedd att modifiera traktaten endast emellan, om
 - a) möjligheten av en sådan modifikation är förutsedd i traktaten; eller
 - b) traktaten icke förbjuder modifikationen i fråga och denna
 - i) ej inverkar på de övriga parternas utövande av rättigheter eller fullgörande av förpliktelser enligt traktaten; och
 - ii) ej berör en bestämmelse från vilken en avvikelse är oförenlig med det effektiva förverkligandet av traktatens ändamål och syfte som helhet.
2. Såvida icke traktaten i ett fall som omfattas av mom. 1 a) föreskriver annat skall parterna i fråga underrätta de övriga parterna om sin avsikt att ingå överenskommelsen och om den modifikation av traktaten som överenskommelsen innebär.

Del V**Traktaters ogiltighet, upphörande och suspension****Avsnitt 1: Allmänna bestämmelser***Artikel 42 - Traktaters giltighet och fortbestånd*

1. Giltigheten av en traktat eller av en stats samtycke till att vara bunden av en traktat kan bestridas endast med tillämpning av denna konvention.
2. En traktats upphörande, dess uppsägning eller en parts frånträde kan äga rum endast som en följd av tillämpningen av traktatens bestämmelser eller av denna konvention. Samma regel gäller för suspension av en traktat.

Artikel 43 - Förpliktelser som följer av internationell rätt oberoende av en traktat

En traktats ogiltighet, upphörande eller uppsägning, en parts frånträde eller dess suspension till följd av tillämpningen av denna konvention eller av traktatens bestämmelser skall icke på något sätt påverka en stats skyldighet att uppfylla förpliktelser som intagits i traktaten och som skulle åvila staten enligt internationell rätt oberoende av traktaten.

Artikel 44 - Traktatbestämmelsers delbarhet

1. En parts rätt att i enlighet med bestämmelserna i en traktat eller enligt artikel 56 uppsäga, frånträda eller suspendera en traktat kan utövas endast med avseende på hela traktaten, såvida icke annat bestämts i traktaten eller överenskommit mellan parterna.
2. En i denna konvention erkänd grund för en traktats ogiltighet, upphävande, frånträdande eller suspension kan åberopas endast med avseende på traktaten som helhet, om icke annat följer av bestämmelserna nedan eller i artikel 60.
3. Om grunden hänför sig endast till vissa bestämda klausuler, kan den icke åberopas annat än med avseende på dessa klausuler, när
 - a) dessa klausuler kan skiljas från återstoden av traktaten såvitt angår deras tillämpning;
 - b) det framgår av traktaten eller på annat sätt fastställts att godtagandet av dessa

klausuler icke utgjorde en väsentlig förutsättning för den andra partens eller de andra parternas samtycke till att vara bundna av traktaten som helhet; och

- c) det fortsatta fullgörandet av återstoden av traktaten ej är obilligt.
4. I de fall som avses i artiklarna 49 och 50 kan den stat som är berättigad att åberopa bedrägeri eller korrumpering göra detta antingen med avseende på hela traktaten eller, under de villkor som anges i mom. 3, enbart såvitt angår de särskilda klausulerna.
5. I de fall som avses i artiklarna 51, 52 och 53 är någon uppdelning av traktatens bestämmelser ej tillåten.

Artikel 45 - Förlust av rätten att åberopa en grund för en traktats ogiltighet, upphävande, frånträdande eller suspension

En stat kan icke längre åberopa en grund för en traktats ogiltighet, upphävande, frånträdande eller suspension enligt artiklarna 46-50 eller artiklarna 60 och 62, om staten efter att ha fått kännedom om sakförhållandena

- a) uttryckligen förklarat sig införstådd med att traktaten är giltig, respektive förblir i kraft eller äger fortsatt tillämpning; eller
- b) på grund av sin hållning måste anses ha accepterat traktatens giltighet, respektive dess bibehållande i kraft eller fortsatta tillämpning.

Avsnitt 2: Traktaters ogiltighet*Artikel 46 - Interna rättsregler rörande behörighet att ingå traktater*

1. Den omständigheten att en stats samtycke till att vara bunden av en traktat har lämnats med överträdelse av en bestämmelse i dess interna rätt angående behörighet att ingå traktater, kan ej av staten åberopas som grund för samtyckets ogiltighet, såvida icke överträdelsen var uppenbar och berörde en regel i dess interna rätt av grundläggande betydelse.
2. En överträdelse är uppenbar, om den skulle vara objektivt tydlig för varje stat som uppträder i saken i överensstämmelse med normal praxis och i ärligt uppsåt.

Artikel 47 - Särskilda inskränkningar i bemyndigandet att uttrycka en stats samtycke

Om en representants bemyndigande att uttrycka en stats samtycke till att vara bunden av en viss traktat har gjorts till föremål för en särskild inskränkning, kan hans underlåtenhet att iattaga denna inskränkning ej åberopas som grund för ogiltighet av det samtycke som uttryckts av honom, såvida icke inskränkningen meddelades de övriga förhandlande staterna, innan han uttryckte ett sådant samtycke.

Artikel 48 - Fel

1. En stat kan åberopa ett fel i en traktat som grund för ogiltighet av dess samtycke till att vara bunden av traktaten, om felet rör ett sakförhållande eller en situation som av denna stat antogs föreligga vid tiden för traktatens ingående och utgjorde en väsentlig förutsättning för dess samtycke till att vara bunden av traktaten.
2. Mom. 1 skall ej äga tillämpning, om vederbörande stat genom sina egna åtgöranden bidrog till felet eller om omständigheterna var sådana att staten borde ha varit uppmärksam på möjligheten av ett fel.
3. Ett fel som endast berör ordalydelsen i en traktattext påverkar ej traktatens giltighet; i sådant fall äger artikel 79 tillämpning.

Artikel 49 - Bedrägeri

Om en stat har blivit förledd att ingå en traktat genom en annan förhandlande stats bedrägliga uppträdande, kan staten åberopa bedrägeriet som grund för ogiltighet av dess samtycke till att vara bunden av traktaten.

Artikel 50 - Korrumpning av en stats representant

Om uttrycket för en stats samtycke till att vara bunden av en traktat har uppnåtts genom en annan förhandlande stats direkta eller indirekta korrumpning av dess representant, kan staten åberopa korrumpionen som grund för ogiltighet av dess samtycke till att vara bunden av traktaten.

Artikel 51 - Tvång mot en stats representant

Ett uttryck för en stats samtycke till att vara bunden av en traktat som uppnåtts genom tvång mot dess representant i form av hand-

lingar eller hotelser riktade mot honom har ingen rättslig verkan.

Artikel 52 - Tvång mot en stat genom hot om eller bruk av våld

En traktat är ogiltig, om dess ingående har uppnåtts genom hot om eller bruk av våld i strid med de internationella rättsgrundsatser som intagits i Förenta nationernas stadga.

Artikel 53 - Traktater som strider mot en tvingande allmän folkrättsnorm (jus cogens)

En traktat är ogiltig, om den vid tiden för dess ingående står i strid med en tvingande allmän folkrättsnorm. I denna konvention förstås med en tvingande allmän folkrättsnorm en norm, vilken av det internationella statssamfundet som helhet är godtagen och erkänd som en norm från vilken ingen avvikelse är tillåten och vilken kan ändras endast genom en senare allmän folkrättsnorm av samma karaktär.

Avsnitt 3: Traktaters upphörande och suspension

Artikel 54 - En traktats upphörande eller parts frånträde i enlighet med traktatens bestämmelser eller med parternas samtycke

En traktats upphörande eller en parts frånträde kan äga rum

- a) i enlighet med traktatens bestämmelser; eller
- b) när som helst med alla parTERS samtycke efter samråd med de övriga fördragslutande staterna.

Artikel 55 - Minskning av antalet parter i en multilateral traktat under det antal som fordras för dess ikraftträdande

Såvida icke traktaten föreskriver annat, upphör icke en multilateral traktat endast därför att antalet parter sjunker under det för dess ikraftträdande nödvändiga antalet.

Artikel 56 - Uppsägning eller frånträde av en traktat som ej innehåller någon bestämmelse om upphörande, uppsägning eller frånträde

1. En traktat som ej innehåller någon bestämmelse om dess upphörande och som icke förutser möjligheten av uppsägning

eller frånträde kan ej bli föremål för uppsägning eller frånträde, såvida icke

- a) det fastställts att parterna hade för avsikt att medge möjligheten av uppsägning eller frånträde; eller
 - b) rätt till uppsägning eller frånträde är underförstådd på grund av traktatens natur.
2. En part skall ge minst tolv månaders varsel om sin avsikt att uppsäga eller frånträda en traktat enligt mom. 1.

Artikel 57 - Suspension av en traktat i enlighet med dess bestämmelser eller med parternas samtycke
En traktat kan suspenderas i förhållande till alla parter eller till en bestämd part.

- a) i enlighet med traktatens bestämmelser; eller
- b) när som helst med alla parters samtycke efter samråd med de övriga fördragslutande staterna.

Artikel 58 - Suspension av en multilateral traktat genom överenskommelse endast mellan vissa av parterna

1. Två eller flera parter i en multilateral traktat kan ingå en överenskommelse avsedd att temporärt suspendera bestämmelser i traktaten endast dem emellan, om
 - a) möjligheten av en sådan suspension är förutsedd i traktaten; eller
 - b) ifrågavarande suspension icke är förbjuden enligt traktaten och i) ej inverkar på de övriga parternas utövande av rättigheter eller fullgörande av förpliktelser enligt traktaten; och ii) ej är oförenlig med traktatens ändamål och syfte.
2. Såvida icke traktaten i ett fall som omfattas av mom. 1 a) föreskriver annat, skall parterna i fråga underrätta de övriga parterna om sin avsikt att ingå överenskommelsen och meddela dem vilka av traktatens bestämmelser de ämnar suspendera.

Artikel 59 - En traktats upphörande eller suspension till följd av ingående av en senare traktat

1. En traktat skall anses ha upphört, om alla parter i den ingår en senare traktat rörande samma ämne och

- a) det framgår av den senare traktaten eller på annat sätt fastställts att parterna avsåg att ämnet skulle regleras av denna traktat; eller
 - b) den senare traktatens bestämmelser är oförenliga med den tidigare traktatens.
2. Den tidigare traktaten skall anses endast suspenderad, om det framgår av den senare traktaten eller på annat sätt fastställts att detta var parternas avsikt.

Artikel 60 - En traktats upphävande eller suspension till följd av brott mot traktaten

1. Ett väsentligt brott mot en bilateral traktat av en av parterna berättigar den andra parten att åberopa brottet som skäl till att sätta traktaten ur kraft eller suspendera den helt eller delvis.
2. Ett väsentligt brott mot en multilateral traktat av en av parterna berättigar
 - a) de övriga parterna att efter enhällig överenskommelse suspendera traktaten helt eller delvis eller sätta den ur kraft antingen i) i förhållandet mellan sig själva och den felande staten eller ii) mellan alla parter;
 - b) en part som särskilt berörs av traktatbrottet att åberopa det som skäl för suspension av traktaten helt eller delvis i förhållandet mellan sig själv och den felande staten;
 - c) varje annan part än den felande att åberopa brottet som skäl för suspension av traktaten helt eller delvis såvitt angår den själv, om traktaten är av sådan natur att ett väsentligt brott av en part mot dess bestämmelser genomgripande förändrar läget för varje part beträffande ett fortsatt fullgörande av dess förpliktelser enligt traktaten.
3. Ett väsentligt traktatbrott i denna artikels mening består i
 - a) ett förnekande av traktaten, som saknar stöd i denna konvention; eller
 - b) ett brott mot en bestämmelse som är väsentlig för förverkligandet av traktatens ändamål och syfte.
4. De föregående momenten påverkar icke bestämmelser i traktaten, som är tillämpliga i händelse av ett brott emot den.

5. Mom. 1-3 gäller ej för bestämmelser om skydd för den enskilda människans person intagna i traktater av humanitär karaktär, särskilt bestämmelser som förbjuder varje form av repressalier mot personer som är skyddade av sådana traktater.

Artikel 61 - Händelser som omöjliggör fullgörelse

1. En part kan åberopa omöjligheten att fullgöra en traktat som skäl till att sätta den ur kraft eller frånträda den, om omöjligheten följer av ett varaktigt försvinnande eller förintande av ett föremål som är oundgängligt för traktatens fullgörande. Om omöjligheten är temporär, kan den åberopas endast som skäl för suspensering av traktaten.
2. En part kan icke åberopa omöjlighet att fullgöra som skäl till att sätta en traktat ur kraft, frånträda eller suspendera den, om omöjligheten är följden av ett brott från denna parts egen sida antingen mot en förpliktelse enligt traktaten eller mot någon annan internationell förpliktelse gentemot en annan part i traktaten.

Artikel 62 - Fundamental förändring av omständigheter

1. En fundamental förändring av omständigheter som inträffat i förhållande till dem som förelåg vid tiden för en traktats ingående och som icke var förutsedd av parterna kan ej åberopas som skäl till att sätta traktaten ur kraft eller frånträda den, såvida icke
 - a) förhandenvaron av dessa omständigheter utgjorde en väsentlig förutsättning för parternas samtycke till att vara bundna av traktaten; och
 - b) verkningarna av denna förändring genomgripande ändrar räckvidden av de förpliktelser som återstår att fullgöra enligt traktaten.
2. En fundamental förändring av omständigheter kan ej åberopas som skäl till att sätta en traktat ur kraft eller frånträda den
 - a) om traktaten fastställer en gräns; eller
 - b) om den fundamentala förändringen är följden av ett brott av den part som åberopar den antingen mot en förpliktelse enligt traktaten eller mot någon

annan internationell förpliktelse gentemot en annan part i traktaten.

3. Om en part enligt de föregående bestämmelserna kan åberopa en fundamental förändring av omständigheter som skäl till att sätta en traktat ur kraft eller frånträda den, kan den också åberopa förändringen som skäl för suspensering av traktaten.

Artikel 63 - Avbrytande av diplomatiska eller konsulära förbindelser

Avbrytandet av diplomatiska eller konsulära förbindelser mellan parter i en traktat påverkar icke det rättsliga förhållande som upprättats mellan dem genom traktaten, utom för så vitt existensen av diplomatiska eller konsulära förbindelser är nödvändig för traktatens tillämpning.

Artikel 64 - Uppkomsten av en ny tvingande allmän folkrättsnorm (jus cogens)

Om en ny tvingande allmän folkrättsnorm uppstår, blir varje existerande traktat som står i strid med denna norm ogiltig och upphör.

Avsnitt 4: Förfarandet

Artikel 65 - Förfarande som skall följas i fråga om en traktats ogiltighet, upphävande, frånträdande eller suspension

1. En part som på grundval av denna konventions bestämmelser åberopar antingen en brist i sitt samtycke till att vara bunden av en traktat eller ett skäl till att bestrida en traktats giltighet, sätta den ur kraft, frånträda eller suspendera den måste meddela de övriga parterna sitt anspråk. Meddelandet skall ange vilken åtgärd med traktaten som åsyftas och skälen för åtgärden.
2. Om efter utgången av en tidsrymd som, utom i särskilt brådskande fall, skall vara minst tre månader efter meddelandets mottagande, ingen part rest någon invändning, kan den part som lämnat meddelandet verkställa den avsedda åtgärden på det i artikel 67 föreskrivna sättet.
3. Om invändning emellertid rests av någon annan part, skall parterna söka en lösning

genom de medel som anges i artikel 33 i Förenta nationernas stadga.

4. Vad som sägs i de föregående momenten skall icke påverka parternas rättigheter och skyldigheter enligt i kraft varande bestämmelser som är bindande för parterna i fråga om biläggande av tvister.
5. Med förbehåll för artikel 45 skall den omständigheten att en stat icke tidigare har lämnat det i mom. 1 föreskrivna meddelandet ej hindra den att lämna ett sådant meddelande som svar till en annan part, som kräver fullgörelse av traktaten eller påstår att den kränkts.

Artikel 66 - Förfarande för domstolsavgörande, skiljedom och förlikning

Om ingen lösning uppnåtts i enlighet med artikel 65 mom. 3 inom en tid av tolv månader från den dag då invändningen restes, skall följande förfarande följas:

- a) varje part i en tvist rörande tillämpningen eller tolkningen av artikel 53 eller 64 kan genom skriftlig ansökan hänskjuta den till Internationella domstolen för avgörande, såvida icke parterna enas om att låta tvisten avgöras genom skiljedom;
- b) varje part i en tvist rörande tillämpningen eller tolkningen av någon av de övriga artiklarna i del V i denna konvention kan inleda det i bilagan till konventionen angivna förfarandet genom att inge en framställning härom till Förenta nationernas generalsekreterare.

Artikel 67 - Instrument för förklaringar om en traktats ogiltighet, upphävande, frånträdande eller suspension

1. Det i artikel 65 mom. 1 föreskrivna meddelandet skall lämnas skriftligt.
2. När en traktat förklaras ogiltig, sätts ur kraft, frånträds eller suspenderas med tillämpning av traktatens bestämmelser eller av artikel 65 mom. 2 eller 3, skall åtgärden verkställas genom ett instrument som tillställs de övriga parterna. Om instrumentet ej är undertecknat av statschefen, regeringschefen eller utrikesministern, kan den representant för staten som överlämnar det avkrävas fullmakt.

Artikel 68 - Återkallelse av de meddelanden och instrument som föreskrivs i artiklarna 65 och 67

Ett i artikel 65 eller 67 föreskrivet meddelande eller instrument kan återkallas när som helst innan det får verkan.

Avsnitt 5: Följderna av en traktats ogiltighet, upphörande eller suspension

Artikel 69 - Följderna av en traktats ogiltighet

1. En traktat är ogiltig, när dess ogiltighet fastställts med stöd av denna konvention. En ogiltig traktats bestämmelser har ingen rättsverkan.
2. Om handlingar likväl utförts på grundval av en sådan traktat,
 - a) kan varje part fordra av varje annan part att den såvitt möjligt skall upprätta det läge i deras inbördes förhållande som skulle ha förelegat, om handlingarna ej hade utförts;
 - b) blir handlingar som utfördes i god tro innan ogiltigheten åberopades ej rättsstridiga enbart på grund av traktatens ogiltighet.
3. I fall som avses i artikel 49,50,51 eller 52, äger mom. 2 ej tillämpning på den part som bedrägeriet, korrupperingen eller tvånget kan tillräknas.
4. I fall där en viss stats samtycke till att vara bunden av en multilateral traktat är ogiltigt, är de föregående reglerna tillämpliga i förhållandet mellan denna stat och parterna i traktaten.

Artikel 70 - Följderna av en traktats upphörande

1. Såvida icke traktaten föreskriver annat eller parterna överenskommer om annat, skall en traktats upphörande i enlighet med sina bestämmelser eller enligt denna konvention
 - a) fritaga parterna från varje vidare förpliktelse att fullgöra traktaten;
 - b) ej påverka någon rättighet eller förpliktelse eller något rättsläge som uppstått för parterna genom fullgörande av traktaten innan den upphörde.
2. Om en stat uppsäger eller frånträder en multilateral traktat, äger mom. 1 tillämpning i förhållandet mellan denna stat och envar av de övriga parterna i traktaten

från den dag då uppsägningen eller frånträdet får verkan.

Artikel 71 - följderna av ogiltigheten av en traktat som står i strid med en tvingande allmän folkrättsnorm

1. I fall där en traktat är ogiltig enligt artikel 53 skall parterna
 - a) såvitt möjligt undanröja följderna av handlingar utförda på grundval av en bestämmelse som står i strid med den tvingande allmänna folkrättsnormen; och
 - b) bringa sitt inbördes förhållande i överensstämmelse med den tvingande allmänna folkrättsnormen.
2. I fall där en traktat blir ogiltig och upphör enligt artikel 64 skall traktatens upphörande
 - a) fritaga parterna från varje vidare förpliktelse att fullgöra traktaten;
 - b) ej påverka någon rättighet eller förpliktelse eller något rättsläge som uppstått för parterna genom fullgörande av traktaten innan den upphörde; dock får sådan rättighet eller förpliktelse eller sådant rättsläge därefter upprätthållas endast i den utsträckning som dess upprätthållande icke i sig självt står i strid med den nya tvingande allmänna folkrättsnormen.

Artikel 72 - Följderna av en traktats suspension

1. Såvida icke traktaten föreskriver annat eller parterna överenskommer om annat, skall suspension av en traktat i enlighet med dess bestämmelser eller enligt denna konvention.
 - a) fritaga de parter mellan vilka traktaten suspenderas från förpliktelsen att fullgöra traktaten i deras inbördes förhållande under den tid suspensionen varar;
 - b) icke på annat sätt påverka det genom traktaten upprättade rättsliga förhållandet mellan parterna.
2. Under den tid suspensionen varar skall parterna avhålla sig från handlingar ägnade att hindra återupptagandet av traktatens tillämpning.

Del IV Särskilda bestämmelser

Artikel 73 - Fall av statsuccession, statsansvarighet och utbrott av fientligheter

Bestämmelserna i denna konvention skall ej prejudicera någon fråga som kan uppstå rörande en traktat till följd av statsuccession eller på grund av en stats internationella ansvarighet eller ett utbrott av fientligheter mellan stater.

Artikel 74 - Diplomatiska och konsulära förbindelser och ingående av traktater

Avbrytandet eller frånvaron av diplomatiska eller konsulära förbindelser mellan två eller flera stater hindrar ej ingåendet av traktater mellan dessa stater. Ingåendet av en traktat har ej i och för sig någon inverkan på läget i fråga om diplomatiska eller konsulära förbindelser.

Artikel 75 - Fall rörande en angriparstat

Denna konventions bestämmelser inverkar ej på någon förpliktelse i förhållande till en traktat, som kan uppstå för en angriparstat till följd av åtgärder vidtagna i enlighet med Förenta nationernas stadga i samband med statens angreppshandling.

Del VII Depositariet, meddelanden, rättelser och registrering

Artikel 76 - Traktatdepositarier

1. Utseendet av depositarie för en traktat kan företas av de förhandlande staterna antingen i själva traktaten eller på något annat sätt. Depositarien kan vara en eller flera stater, en internationell organisation eller organisationens högste administrativa ämbetsman.
2. Traktatdepositariens uppgifter är av internationell karaktär och det är depositariens skyldighet att handla opartiskt vid fullgörandet av dessa. Särskilt skall den omständigheten, att traktaten ej trätt i kraft mellan vissa av parterna eller att det visat sig finnas meningsskiljaktighet mellan en stat och en depositarie rörande

fullgörandet av den senares uppgifter, icke inverka på denna skyldighet.

Artikel 77 - Depositariens uppgifter

1. Såvida ej annat bestämts i traktaten eller överenskommits mellan de fördragsslutande staterna, omfattar depositariens uppgifter särskilt
 - a) att förvara traktatens originaltext och eventuella fullmakter som överlämnats till depositarien;
 - b) att upprätta bestyrkta kopior av originaltexten samt de ytterligare traktattexter på andra språk som kan vara föreskrivna i traktaten och översända dem till parterna och till de stater som är berättigade att bli parter i traktaten;
 - c) att mottaga undertecknanden av traktaten och mottaga och förvara instrument, notifikationer och meddelanden som rör denna;
 - d) att granska om undertecknanden, instrument, notifikationer eller meddelanden som rör traktaten är i behörig och riktig form och om nödvändigt fästa vederbörande stats uppmärksamhet vid saken;
 - e) att underrätta parterna och de stater som är berättigade att bli parter i traktaten om åtgärder, notifikationer och meddelanden som rör traktaten;
 - f) att underrätta de stater som är berättigade att bli parter i traktaten, när det för traktatens ikraftträdande nödvändiga antalet undertecknanden eller ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument har mottagits och deponerats;
 - g) att registrera traktaten i Förenta nationernas sekretariat;
 - h) att fullgöra de uppgifter som angetts i andra bestämmelser i denna konvention.
2. I händelse meningsskiljaktighet uppstår mellan en stat och depositarien rörande fullgörandet av den senares uppgifter skall depositarien framlägga frågan för signatärstaterna och de fördragsslutande staterna eller i förekommande fall vederbörande internationella organisations behöriga organ.

Artikel 78 - Notifikationer och meddelanden

När traktaten eller denna konvention ej föreskriver annat, skall notifikationer eller meddelanden som görs av en stat i enlighet med denna konvention

- a) om det ej finns någon depositarie, sändas direkt till de stater för vilka de är avsedda eller, om depositarie finns, till denna;
- b) anses ha gjorts av vederbörande stat först när de mottagits av den stat till vilken de sänts, respektive när de mottagits av depositarien;
- c) om de sänts till en depositarie, anses mottagna av den stat för vilken de var avsedda först när denna stat blivit underrättad av depositarien i enlighet med artikel 77 mom. 1 e).

Artikel 79 - Rättelse av fel i texter eller i bestyrkta kopior av traktater

1. När signatärstaterna och de fördragsslutande staterna efter bestyrkandet av en traktat är överens om att den innehåller ett fel, skall de, såvida de icke väljer något annat förfarande, rätta felet genom att
 - a) låta den nödvändiga rättelsen företas i texten och låta rättelsen paraferas av vederbörligen bemyndigade representanter;
 - b) utfärda eller utväxla ett eller flera instrument som innehåller den rättelse som man enats om att företaga; eller
 - c) utfärda hela traktaten i rättad form enligt den procedur som använts för den ursprungliga texten.
2. När det finns en depositarie för traktaten, skall denne underrätta signatärstaterna och de fördragsslutande staterna om felet och om förslaget att rätta det och ange en lämplig tidsfrist, inom vilken invändningar kan göras mot den föreslagna rättelsen. Om vid tidsfristens utgång
 - a) ingen invändning gjorts, skall depositarien företaga och parafera rättelsen i texten och utfärda ett protokoll över beriktigandet av texten och sända ett exemplar därav till parterna och till de stater som är berättigade att bli parter i traktaten;
 - b) invändning gjorts, skall depositarien vidarebefordra invändningen till signa-

tärstaterna och de fördragsslutande staterna.

3. Reglerna i mom. 1 och 2 äger också tillämpning när texten bestyrkts på två eller flera språk och det visar sig föreligga en brist på samstämmighet, som signatärstaterna och de fördragsslutande staterna är överens om bör rättas.
4. Den rättade texten ersätter den bristfälliga texten *ah initio*, såvida icke signatärstaterna och de fördragsslutande staterna beslutar annat.
5. En rättelse av texten till en traktat som har registrerats skall meddelas Förenta nationernas sekretariat.
6. När ett fel upptäcks i en bestyrkt kopia av en traktat, skall depositarien utfärda ett protokoll vari rättelsen närmare anges och sända ett exemplar därav till signatärstaterna och de fördragsslutande staterna.

Artikel 80 - Registrering och offentliggörande av traktater

1. Traktater skall efter sitt ikraftträdande översändas till Förenta nationernas sekretariat för registrering, respektive arkivering och protokollering, och för offentliggörande.
2. Utseendet av en depositarie skall utgöra bemyndigande för denna att utföra de handlingar som nämns i mom. 1.

Del VIII
Slutbestämmelser

Artikel 81 - Undertecknande

Denna konvention skall stå öppen för undertecknande av alla stater som är medlemmar av Förenta nationerna eller något av dess fackorgan eller Internationella atomenergiorganet eller är anslutna till Internationella domstolens stadga och varje annan stat som av Förenta nationernas generalförsamling inbjuds att tillträda konventionen, på följande sätt: till den 30 november 1969 i Österrikes federala utrikesministerium och därefter till den 30 april 1970 i Förenta nationernas högkvarter i New York.

Artikel 82 - Ratifikation

Denna konvention skall ratificeras. Ratifika-

tionsinstrumenten skall deponeras hos Förenta nationernas generalsekreterare.

Artikel 83 - Anslutning

Denna konvention skall stå öppen för anslutning av varje stat som tillhör någon av de i artikel 81 nämnda kategorierna. Anslutningsinstrumenten skall deponeras hos Förenta nationernas generalsekreterare.

Artikel 84 - Ikraftträdande

1. Denna konvention träder i kraft den trettionde dagen efter deponeringen av det trettiofemte ratifikations- eller anslutningsinstrumentet.
2. För varje stat som ratificerar eller ansluter sig till konventionen efter deponeringen av det trettiofemte ratifikations- eller anslutningsinstrumentet träder konventionen i kraft den trettionde dagen efter den då staten deponerat sitt ratifikations- eller anslutningsinstrument.

Artikel 85 - Autentiska texter

Originaltexten till denna konvention, vars engelska, franska, kinesiska, ryska och spanska texter äger lika vitsord, skall deponeras hos Förenta nationernas generalsekreterare.

TILL BEKRÄFTELSE HÄRAV har undertecknade befullmäktigade ombud, som vederbörligen bemyndigats därtill av sina respektive regeringar, undertecknat denna konvention.

SOM SKEDDE I WIEN den tjugotredje maj nittonhundrasextionio.

Bilaga

1. En lista över förlikningsman bestående av kvalificerade jurister skall upprättas och upprätthållas av Förenta nationernas generalsekreterare. För detta ändamål skall varje stat som är medlem av Förenta nationerna eller ansluten till denna konvention anmodas att utse två förlikningsman, och de sålunda utsedda personernas namn skall utgöra listan. En förlikningsmans uppdragstid, liksom uppdragstiden för en förlikningsman som utsetts att fylla en tillfällig vakans, skall vara fem år och kan förnyas. En förlikningsman vars

uppdragstid utlöper skall fortsätta att fullgöra uppgifter för vilka han valts i enlighet med mom. 2.

2. När en ansökan gjorts till generalsekretären i enlighet med artikel 66, skall generalsekretären framlägga tvisten för en förlikningskommission sammansatt på följande sätt:
Den stat eller de stater som utgör en av parterna i tvisten skall tillsätta
 - a) en förlikningsman som är medborgare i denna stat eller i en av dessa stater och som kan men icke behöver väljas från den i mom. 1 nämnda listan; och
 - b) en förlikningsman som icke är medborgare i denna stat eller i någon av dessa stater och som skall väljas från listan.

Den stat eller de stater som utgör den andra parten i tvisten skall tillsätta två förlikningsmän på samma sätt. De fyra av parterna valda förlikningsmännen skall tillsättas inom sextio dagar efter den dag då generalsekretären mottar ansökningsen.

De fyra förlikningsmännen skall inom sextio dagar från den dag då den sista tillsättningen ägde rum tillsätta en femte förlikningsman vald från listan, som skall vara ordförande.

Om tillsättningen av ordförande eller av någon av de andra förlikningsmännen ej skett inom den ovan föreskrivna tidsfristen för sådan tillsättning, skall den företas av generalsekretären inom sextio dagar efter utgången av denna tidsfrist. Tillsättningen av ordförande kan av generalsekretären företas antingen från listan eller bland medlemmarna av kommissionen för internationell rätt. Varje tidsfrist inom vilken tillsättningar

skall ske kan förlängas efter överenskomelse mellan parterna i tvisten.

Varje vakans skall fyllas på det för den ursprungliga tillsättningen föreskrivna sättet.

3. Förlikningskommissionen fastställer själv sina procedurregler. Kommissionen kan med de tvistande parternas samtycke anmoda varje part i traktaten att för kommissionen framlägga sina synpunkter muntligt eller skriftligt. Kommissionens beslut och rekommendationer skall antagas med ett flertal av de fem medlemmarnas röster.
4. Kommissionen kan rikta de tvistande parternas uppmärksamhet på åtgärder som skulle kunna underlätta en vänskaplig lösning av tvisten.
5. Kommissionen skall höra parterna, undersöka påståendena och invändningarna och ställa förslag till parterna i syfte att uppnå en vänskaplig lösning av tvisten.
6. Kommissionen skall avge rapport inom tolv månader efter tillsättningen. Dess rapport skall deponeras hos generalsekretären och tillställas parterna i tvisten. Kommissionens rapport, inbegripet eventuella slutsatser anförda däri rörande de faktiska förhållandena eller rättsliga frågor, skall ej vara bindande för parterna och den skall icke ha karaktären av annat än rekommendationer som föreläggs parterna för att främja en vänskaplig lösning av tvisten.
7. Generalsekretären skall lämna kommissionen det bistånd och biträde varav den kan vara i behov. Kommissionens utgifter skall bestridas av Förenta nationerna.